

Arrest

nr. 327 022 van 21 mei 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: 1. X
2. X
3. X
allen wettelijk vertegenwoordigd door hun ouders X en X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. DELHEZ
Place Léopold 7 / 1
5000 NAMUR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X en X, die allen verklaren van Georgische nationaliteit te zijn en die allen wettelijk vertegenwoordigd worden door hun ouders X en X, op 13 december 2024 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 november 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 maart 2025, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 april 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat M. KALIN *loco* advocaat S. DELHEZ.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Eerste verzoekende partij (hierna: verzoeker), tweede verzoekende partij (hierna: eerste verzoekster) en derde verzoekende partij (hierna: tweede verzoekster), een minderjarige broer en zijn twee minderjarige zussen, die allen verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, komen volgens hun verklaringen België binnen op 2 januari 2024 samen met hun ouders. Op 5 januari 2025 verzoeken de ouders van verzoekers om internationale bescherming; verzoeken die op basis van artikel 57/1, § 1, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) vermoed worden ook in naam van verzoekers, als vergezellende minderjarigen, te zijn ingediend. Op 18 maart 2024 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) ten aanzien van verzoekers' ouders tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Op 11 september 2024 wordt het door verzoekers' ouders tegen deze beslissingen ingestelde beroep door de Raad voor

Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) verworpen bij arrest nr. X . Hiertegen wordt geen cassatieberoep ingesteld.

1.2. Op 27 september 2024 dienen verzoekers' ouders een tweede verzoek om internationale bescherming in. Op 1 oktober 2024 neemt de Dienst Vreemdelingenzaken niet-ontvankelijkheidsbeslissingen in deze verzoeken, omdat verzoekers' ouders afstand deden van deze verzoeken.

1.3. Op 1 oktober 2024 dienen alle verzoekers zelf, als begeleide minderjarigen, een verzoek om internationale bescherming in. Op 28 november 2024 neemt de commissaris-generaal, ten aanzien van alle verzoekers, een beslissing houdende niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige). Dit zijn de thans bestreden beslissingen, die de volgende dag aan verzoekers aangetekend worden verzonden.

1.4. De bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoeker, luidt als volgt:

"(...)

A. Feitenrelaas

Volgens jouw verklaringen heb je de Georgische nationaliteit, ben je van Georgische origine en ben je christenorthodox. Je bent geboren op 16/09/2008 in Tbilisi en bent dus minderjarig. Begin januari 2024 heb je Georgië verlaten met jouw vader J., G. (O.V. x.xxx.xxx, CG xx/xxxxx), jouw moeder A., I. (O.V. x.xxx.xxx, CG xx/xxxxx) en jouw minderjarige zussen, namelijk J., Ri. (O.V. x.xxx.xxx, xx/xxxxxx) en J., N. (O.V. x.xxx.xxx, CG xx/xxxxxx).

Op 05/01/2024 dienden jouw beide ouders een verzoek om internationale bescherming in dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in jouw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. Jouw ouders verklaarden dat zij Georgië moesten verlaten omwille van de problemen die jouw vader kreeg nadat hij in januari 2023 per ongeluk een dronken man aanreed. Voor de verzoeken van jouw ouders werd op 18/03/2024 door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming genomen. Op 16/04/2024 dienden jouw ouders een beroep tegen deze beslissing in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die op 11/09/2024 een arrest velde dat besloot tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De beslissing in het kader van dit verzoek is bijgevolg een eindbeslissing in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980. Op 27/09/2024 dienden jouw ouders een tweede verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). De DVZ nam op 01/10/2024 voor deze verzoeken een niet-ontvankelijkheidsbeslissing, omdat jouw ouders afstand deden van hun asielaanvraag.

Op 01/10/2024 diende je in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in. Ter staving hiervan verklaarde je dat je de mensen vreest die jouw vader bedreigden in Georgië als gevolg van het auto-ongeval. Je verklaarde dat jij en je zussen door deze bedreigingen moeilijk naar school konden en dat je moest stoppen met voetballen. Daarnaast vertelde je dat de mensen die je vader bedreigen regelmatig naar jullie huis kwamen en jullie bedreigden. Hierdoor moest je soms onderduiken bij je burens.

Je legde geen documenten neer ter staving van je verzoek.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Uit je dossier blijkt immers dat je minderjarig was toen je je verzoek om internationale bescherming deed, en op het moment van je gehoor op het CGVS. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van je verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd het persoonlijk onderhoud verricht door een Protection Officer die gespecialiseerd is in het horen van minderjarigen, in het bijzijn van je advocaat, die gedurende het volledige onderhoud aanwezig was en in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen. Ook werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat je rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan je verplichtingen.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek

rechtvaardigen, nadat er een eindbeslissing werd genomen over een verzoek om internationale bescherming dat in zijn naam werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt uit jouw verklaringen op het Commissariaat-generaal dat jouw verzoek om internationale bescherming hoofdzakelijk berust op dezelfde gronden die jouw ouders aanhalen ter staving van hun verzoek van 05/01/2024, waarvoor de beslissing nu definitief is. Je verklaarde dat je Georgië had verlaten omwille van de problemen die je vader kende door het auto-ongeval en dat je vreest deze problemen opnieuw te ervaren bij een terugkeer (CGVS, p. 6-7). Verder verklaarde je dat je moeilijkheden ondervond om naar school te gaan als gevolg van de problemen van je vader en moest je stoppen met voetballen (CGVS, p. 8-9). Tot slot verklaarde je dat er geen andere redenen waren waarom je Georgië had verlaten of waar je schrik voor had om terug te keren (CGVS, p. 8-9). Wat betreft de problemen van jouw vader moet benadrukt worden dat deze problemen door het CGVS ongeloofwaardig bevonden werden. Het eerste verzoek van jouw ouders werd op 18/03/2024 immers afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus vanwege een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid. Daarnaast werd geoordeeld dat jouw ouders niet aantoonde dat zij niet konden rekenen op bescherming van de Georgische autoriteiten indien zij daadwerkelijk problemen hadden. Deze beslissing en beoordeling werden in beroep door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd bij arrest van 11/09/2024. Wat betreft de problemen die je zelf ondervond – moeilijkheden op school en stoppen met voetbal – stelt het CGVS vast dat deze volledig voortvloeien uit de problemen van jouw vader. Het gegeven dat je louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid. Voor een uitgebreide weergave van de elementen op basis waarvan de beslissingen van jouw ouders werden genomen, verwijs ik graag naar hun beslissingen, waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier.

Volledigheidshalve merkt het CGVS op dat jouw vader – die gehoord werd in het kader van het verzoek van jouw zus N. (O.V. x.xxx.xxx, CG xx/xxxxxx) – tegenstrijdige verklaringen aflegde. In het kader van het verzoek van jouw zus, verklaarde hij dat jullie belagers naar jullie huis kwamen, dat er ruzie ontstond, dat buren naar de politie belden en de politie uiteindelijk ter plaatse kwam (CGVS N., p. 4-5; 6). In het kader van zijn eigen verzoek maakte hij echter noch bij de DVZ, noch op het CGVS en noch in het kader van zijn beroepsprocedure voor de Raad melding van het feit dat zijn belagers naar jullie huis kwamen. Bovendien verklaarde jouw vader – in het kader van zijn eigen verzoek – op het CGVS dat hijzelf bij de politie was langs geweest (CGVS xx/xxxx J., G., p. 12). Na confrontatie verklaarde jouw vader dat hij zich niet herinnerde of hij het vertelde of niet. Hij verklaarde dat hij het normaal gezien wel moest vertellen (CGVS N., p. 6). Dit is geen afdoende verklaring. Er kan verwacht worden dat – zeker gezien de ernst van het incident en de verschillende momenten waarop jouw vader hiervan melding kon maken – hij het bezoek van jullie belagers en de komst van de politie zou vermelden in zijn eigen verzoek. Bijgevolg ondermijnt dit verder in sterke mate de geloofwaardigheid van zijn problemen. Bovendien is het bijzonder opmerkelijk dat jouw ouders op 27/09/2024 een tweede verzoek indienden en op 01/10/2024 – op het moment dat er in jouw hoofd een verzoek om internationale bescherming werd ingediend – afstand deden van hun asielaanvraag. Jouw vader verklaarde dat zij dit deden, omdat ze enkel dan in het opvangcentrum mochten blijven (CGVS N., p. 4). Indien de problemen die jouw vader ondervond op waarheid berusten, kan redelijkerwijze verwacht worden dat uw ouders gelijktijdig met jou hun tweede verzoek om internationale bescherming indienden. Bovendien doet de handelswijze van jouw ouders vermoeden dat zij de mogelijkheid om hun minderjarige kinderen een persoonlijk verzoek om internationale bescherming te laten indienen, gebruiken ten einde hun recht op opvang, dan wel hun recht om op het Belgisch grondgebied te verblijven, te verlengen, alsook de regelgeving aangaande de behandeling van volgende verzoeken in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet te omzeilen.

Bijkomend verklaarde je ook nog dat je bij een terugkeer naar Georgië een klas lager zal moeten zitten, omdat je in het midden van 10e jaar bent vertrokken en bijgevolg het 10e jaar niet hebt afgerond (CGVS, p. 8-9). Dergelijke aanpassingsmoeilijkheden bij terugkeer houden echter geen direct verband met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat je geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jezelf rechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.

(...)

1.5. De bestreden beslissing, genomen ten aanzien van eerste verzoekster, luidt als volgt:

(...)

A. Feitenrelaas

Volgens jouw verklaringen heb je de Georgische nationaliteit, ben je van Georgische origine en ben je christenorthodox. Je bent geboren op 12/09/2010 in Tbilisi en bent dus minderjarig. Begin januari 2024 heb je Georgië verlaten met jouw vader J., G. (O.V. x.xxx.xxx, CG xx/xxxxx), jouw moeder A., I. (O.V. x.xxx.xxx, CG xx/xxxxx), jouw minderjarige broer J., Ro. (O.V. x.xxx.xxx, CG xx/xxxxx) en jouw minderjarige zus J., N. (O.V. x.xxx.xxx, CG xx/xxxxx).

Op 05/01/2024 dienden jouw beide ouders een verzoek om internationale bescherming in dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in jouw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. Jouw ouders verklaarden dat zij Georgië moesten verlaten omwille van de problemen die jouw vader kreeg nadat hij in januari 2023 per ongeluk een dronken man aanreed. Voor de verzoeken van jouw ouders werd op 18/03/2024 door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming genomen. Op 16/04/2024 dienden jouw ouders een beroep tegen deze beslissing in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die op 11/09/2024 een arrest velde dat besloot tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De beslissing in het kader van dit verzoek is bijgevolg een eindbeslissing in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980. Op 27/09/2024 dienden jouw ouders een tweede verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). De DVZ nam op 01/10/2024 voor deze verzoeken een niet-ontvankelijkheidsbeslissing, omdat jouw ouders afstand deden van hun asielaanvraag.

Op 01/10/2024 diende je in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in. Ter staving hiervan verklaarde je dat je de mensen vreest die jouw vader bedreigden in Georgië als gevolg van het auto-ongeval. Je verklaarde dat jij, je broer en zus door deze bedreigingen moeilijk naar school konden. Daarnaast vertelde je dat de mensen die je vader bedreigen naar jullie huis kwamen en jullie bedreigden. Hierdoor moest je soms onderduiken bij je burens. Tot slot dreigden ze er mee om jou te ontvoeren. Daardoor voelde je je angstig op school als je onbekende wagens zag passeren of had je schrik dat er onderweg van en naar school iets zou gebeuren.

Je legde geen documenten neer ter staving van je verzoek.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Uit je dossier blijkt immers dat je minderjarig was toen je je verzoek om internationale bescherming deed, en op het moment van je gehoor op het CGVS. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van je verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd het persoonlijk onderhoud verricht door een Protection Officer (PO) die gespecialiseerd is in het horen van minderjarigen, in het bijzijn van je advocaat, die gedurende het volledige onderhoud aanwezig was en in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen. Ook werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst. Verder verklaarde je bij de DVZ dat je liever wilde gehoord worden door een vrouw. Je vertelde dat je zelf een meisje bent en daarom liever met een meisje praat (Vragenlijst "bijzondere procedurele noden" DVZ, 16.10.2024 & Vragenlijst CGVS, vraag 6). Op het CGVS werd je echter geïnterviewd door een mannelijke PO. Bij aanvang van het persoonlijk onderhoud werd gevraagd of het voor jou oké was om het interview met de desbetreffende PO verder te zetten. Je antwoordde dat hij er vriendelijk uitzag en dat je er geen probleem mee had (CGVS, p. 2). Er werd jou meegedeeld dat je het mocht zeggen als er iets was of als je het gevoel had dat je niet alles kon vertellen (CGVS, p. 2). Doorheen het persoonlijk

onderhoud maakte je echter geen gewag van eventuele problemen als gevolg van het feit dat je werd geïnterviewd door een mannelijke PO. Tijdens het interview werd jou gevraagd of het oké was om verder te gaan, waarop je positief antwoordde (CGVS, p. 5). Tot slot verklaarde je op het einde van het gehoor dat je alles had kunnen vertellen (CGVS, p. 8). Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat je rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan je verplichtingen.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er een eindbeslissing werd genomen over een verzoek om internationale bescherming dat in zijn naam werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt uit jouw verklaringen op het Commissariaat-generaal dat jouw verzoek om internationale bescherming hoofdzakelijk berust op dezelfde gronden die uw ouders aanhalen ter staving van hun verzoek van 05/01/2024, waarvoor de beslissing nu definitief is. Je verklaarde dat je Georgië had verlaten omwille van de problemen die je vader kende door het auto-ongeval en dat je vreest deze problemen opnieuw te ervaren bij een terugkeer. De mensen die jouw vader bedreigden, dreigden er mee om jou te ontvoeren. Hierdoor voelde je je ongemakkelijk op school en had je schrik dat er iets zou gebeuren op weg van of naar school (CGVS, p. 6-7). Tot slot verklaarde je dat er – buiten de problemen van je vader - geen andere reden was om je land te verlaten (CGVS, p. 7). Wat betreft de problemen van jouw vader moet benadrukt worden dat deze problemen door het CGVS ongeloofwaardig bevonden werden. Het eerste verzoek van jouw ouders werd op 18/03/2024 immers afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus vanwege een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid. Daarnaast werd geoordeeld dat jouw ouders niet aantoonde dat zij niet konden rekenen op bescherming van de Georgische autoriteiten indien zij daadwerkelijk problemen hadden. Deze beslissing en beoordeling werden in beroep door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd bij arrest van 11/09/2024. Wat betreft de problemen die je zelf ondervond – moeilijkheden op school en je angst om ontvoerd te worden – stelt het CGVS vast dat deze volledig voortvloeien uit de problemen van jouw vader. Het gegeven dat je louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid. Voor een uitgebreide weergave van de elementen op basis waarvan de beslissingen van jouw ouders werden genomen, verwijs ik graag naar hun beslissingen, waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier.

Volledigheidshalve merkt het CGVS op dat jouw vader – die gehoord werd in het kader van het verzoek van jouw zus N. (O.V. x.xxx.xxx, CG xx/xxxxxx) – tegenstrijdige verklaringen aflegde. In het kader van het verzoek van jouw zus, verklaarde hij dat jullie belagers naar jullie huis kwamen, dat er ruzie ontstond, dat buren naar de politie belden en de politie uiteindelijk ter plaatse kwam (CGVS N., p. 4-5; 6). In het kader van zijn eigen verzoek maakte hij echter noch bij de DVZ, noch op het CGVS en noch in het kader van zijn beroepsprocedure voor de Raad melding van het feit dat zijn belagers naar jullie huis kwamen. Bovendien verklaarde jouw vader – in het kader van zijn eigen verzoek – op het CGVS dat hijzelf bij de politie was langs geweest (CGVS xx/xxxx J., G., p. 12). Na confrontatie verklaarde jouw vader dat hij zich niet herinnerde of hij het vertelde of niet. Hij verklaarde dat hij het normaal gezien wel moest vertellen (CGVS N., p. 6). Dit is geen afdoende verklaring. Er kan verwacht worden dat – zeker gezien de ernst van het incident en de verschillende momenten waarop jouw vader hiervan melding kon maken – hij het bezoek van jullie belagers en de komst van de politie zou vermelden in zijn eigen verzoek. Bijgevolg ondermijnt dit verder in sterke mate de geloofwaardigheid van zijn problemen. Bovendien is het bijzonder opmerkelijk dat jouw ouders op 27/09/2024 een tweede verzoek indienden en op 01/10/2024 – op het moment dat er in jouw hoofd een verzoek om internationale bescherming werd ingediend – afstand deden van hun asielaanvraag. Jouw vader verklaarde dat zij dit deden, omdat ze enkel dan in het opvangcentrum mochten blijven (CGVS N., p. 4). Indien de problemen die jouw vader ondervond op waarheid berusten, kan redelijkerwijze verwacht worden dat jouw ouders gelijktijdig met jou hun tweede verzoek om internationale bescherming indienden. Bovendien doet de handelwijze van jouw ouders vermoeden dat zij de mogelijkheid om hun minderjarige kinderen een persoonlijk verzoek om internationale bescherming te laten indienen, gebruiken ten einde hun recht op opvang, dan wel hun recht om op het Belgisch grondgebied te verblijven, te verlengen, alsook de regelgeving aangaande de behandeling van volgende verzoeken in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet te omzeilen.

Bijkomend verklaarde je ook nog dat je bij een terugkeer naar Georgië een klas lager zal moeten zitten, omdat je in het midden van 8e jaar bent vertrokken en bijgevolg het 8e jaar niet hebt afgerond (CGVS, p. 6-7). Dergelijke aanpassingsmoeilijkheden bij terugkeer houden echter geen direct verband met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de

Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming.

Tot slot verklaarde je dat je graag in België wilt blijven omdat je Frans hebt geleerd, omdat je hier op school zit en omdat je hier graag studeert (CGVS, p. 7). Jouw nood aan internationale bescherming dient echter beoordeeld te worden ten aanzien van het land waarvan je het staatsburgerschap bezit, in casu Georgië. Jouw verblijfssituatie in België is hiertoe niet dienstig, tenzij deze bij terugkeer naar Georgië in jouw hoofde aanleiding zou geven tot een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Je maakte echter niet aannemelijk hoe uw verblijfssituatie in België in jouw hoofde aanleiding zouden geven tot een intentionele bedreiging van jouw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit bij terugkeer naar Georgië

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat je geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jezelf rechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

*Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.
(...)"*

1.6. De bestreden beslissing, genomen ten aanzien van tweede verzoekster, luidt als volgt:

"(...)

A. Feitenrelaas

Je hebt de Georgische nationaliteit. Je bent geboren op 06/03/2018 in Tbilisi en bent dus minderjarig. Begin januari 2024 heb je Georgië verlaten met jouw vader J., G. (O.V. x.xxx.xxx, CG xx/xxxxx), jouw moeder A., I. (O.V. x.xxx.xxx, CG xx/xxxxx), jouw minderjarige broer J., Ro. (O.V. x.xxx.xxx, CG xx/xxxxx) en jouw minderjarige zus J., Ri. (O.V. x.xxx.xxx, CG xx/xxxxx).

Op 05/01/2024 dienden jouw beide ouders een verzoek om internationale bescherming in dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in jouw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. Jouw ouders verklaarden dat zij Georgië moesten verlaten omwille van de problemen die jouw vader kreeg nadat hij in januari 2023 per ongeluk een dronken man aanreed. Voor de verzoeken van jouw ouders werd op 18/03/2024 door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming genomen. Op 16/04/2024 dienden jouw ouders een beroep tegen deze beslissing in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die op 11/09/2024 een arrest velde dat besloot tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De beslissing in het kader van dit verzoek is bijgevolg een eindbeslissing in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980. Op 27/09/2024 dienden jouw ouders een tweede verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). De DVZ nam op 01/10/2024 voor deze verzoeken een niet-ontvankelijkheidsbeslissing, omdat jouw ouders afstand deden van hun asielaanvraag.

Op 01/10/2024 diende je in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in. In het kader van jouw verzoek, verklaarde jouw vader dat hij in Georgië problemen kreeg na een auto-ongeluk. Jouw vader reed een man aan en bracht hem naar het ziekenhuis. Daar werd hij fysiek aangevallen door de familie van de man. Jouw vader betaalde de ziekenhuiskosten van de man, maar de familie en de man zelf eisten nog meer geld. Zij bedreigden jouw vader en jullie gezin. Zo kwamen ze naar jullie huis. Jouw vader wilt niet dat jij zonder hem terugkeert naar Georgië en stelt dat jij omwille van zijn problemen Georgië moest verlaten. Jouw vader verklaarde dat jullie soms naar de burens moesten vluchten en daar overnachten. Bovendien kon je niet meer naar school door de problemen.

Je legde geen documenten neer ter staving van je verzoek.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. In casu blijkt immers dat je ten tijde van het persoonlijk onderhoud slechts 6 jaar oud was, en als dusdanig zelf niet bij machte bent om verklaringen af te leggen of eventuele stukken aan te brengen in het kader van je verzoek. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werd er een persoonlijk onderhoud afgenomen met je vader J., G. (O.V. x.xxx.xxx, CG xx/xxxxx), die aldus in de mogelijkheid verkeerde om de nodige elementen ter ondersteuning van je verzoek kenbaar te maken, om opmerkingen te formuleren evenals stukken neer te leggen. Je advocaat was eveneens aanwezig. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat de nodige garanties geboden werden in het kader van onderhavig procedureverloop.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er een eindbeslissing werd genomen over een verzoek om internationale bescherming dat in zijn naam werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt uit jouw verklaringen op het Commissariaat-generaal dat jouw verzoek om internationale bescherming uitsluitend berust op dezelfde gronden die uw ouders aanhalen ter staving van hun verzoek van 05/01/2024, waarvoor de beslissing nu definitief is. Je vader verklaarde immers ondubbelzinnig dat jij het land moest verlaten omwille van de problemen die hij kende als gevolg van het auto-ongeluk (CGVS, p. 5). Hij verklaarde dat jij hierdoor niet meer naar school kon en soms bij de burens moest vluchten en overnachten (CGVS, p. 3; 5). Tot slot verklaarde jouw vader dat er geen andere redenen waren waarom jij het land verliet (CGVS, p. 5). Wat betreft de problemen van jouw vader moet benadrukt worden dat deze problemen door het CGVS ongeloofwaardig bevonden werden. Het eerste verzoek van jouw ouders werd op 18/03/2024 immers afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus vanwege een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid. Daarnaast werd geoordeeld dat jouw ouders niet aantoonde dat zij niet konden rekenen op bescherming van de Georgische autoriteiten indien zij daadwerkelijk problemen hadden. Deze beslissing en beoordeling werden in beroep door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd bij arrest van 11/09/2024. Wat betreft de problemen die je zelf ondervond – onderduiken bij de burens en problemen op school – stelt het CGVS vast dat deze volledig voortvloeien uit de problemen van jouw vader. Het gegeven dat je louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid. Voor een uitgebreide weergave van de elementen op basis waarvan de beslissingen van jouw ouders werden genomen, verwijs ik graag naar hun beslissingen, waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier.

Volledigheidshalve dient opgemerkt te worden dat jouw vader tegenstrijdige verklaringen aflegde. In het kader van jouw verzoek verklaarde hij dat jullie belagers naar jullie huis kwamen, dat er ruzie ontstond, dat burens naar de politie belden en de politie uiteindelijk ter plaatse kwam (CGVS, p. 4-5; 6). In het kader van zijn eigen verzoek maakte hij echter noch bij de DVZ, noch op het CGVS en noch in het kader van zijn beroepsprocedure voor de Raad melding van het feit dat zijn belagers naar jullie huis kwamen. Bovendien verklaarde jouw vader – in het kader van zijn eigen verzoek – op het CGVS dat hijzelf bij de politie was langs geweest (CGVS xx/xxxxx J., G., p. 12). Na confrontatie verklaarde jouw vader dat hij zich niet herinnerde of hij het vertelde of niet. Hij verklaarde dat hij het normaal gezien wel moest vertellen (CGVS, p. 6). Dit is geen afdoende verklaring. Er kan verwacht worden dat – zeker gezien de ernst van het incident en de verschillende momenten waarop jouw vader hiervan melding kon maken – hij het bezoek van jullie belagers en de komst van de politie zou vermeldde in zijn eigen verzoek. Bijgevolg ondermijnt dit verder in sterke mate de geloofwaardigheid van zijn problemen.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat je geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jezelf rechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

*Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.
(...)"*

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. In een middel beroepen verzoekers zich op de schending van artikel 1, A, (2), van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Verdrag van Genève), van de artikelen 48/3, 48/4, 57/6, § 3, 6°, en 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM).

Verzoekers werken dit middel als volgt uit:

"Overwegende dat de tegenpartij van mening is dat de gronden waarop het onderhavige verzoek van verzoekers is gebaseerd, identiek zijn aan die welke hun ouders hebben aangevoerd ter ondersteuning van hun eigen verzoek, waarover de beslissing thans definitief is.

Bijgevolg waren er geen eigen feiten die de indiening van afzonderlijke verzoeken rechtvaardigden.

Dat de door verzoekers aangevoerde redenen weliswaar verband houden met het verleden van hun vader, hetgeen onbetwistbaar is gezien hun zeer jonge leeftijd, maar dat de gevolgen, en bijgevolg de angsten in geval van terugkeer, voor kinderen heel anders zijn.

Opnieuw volstaat de wederpartij met de stelling dat, aangezien de door de vader aangevoerde redenen niet geloofwaardig zijn geacht, de daarmee samenhangende problemen of gevolgen op hun beurt niet geloofwaardig kunnen worden geacht.

Dat een petitio principis derhalve begaan wordt

Dat een dergelijk argument de wederpartij ook in staat stelde om de door verzoekers aangevoerde redenen niet te hoeven analyseren.

Dat verzoekers echter in onmenselijke omstandigheden zouden moeten leven indien zij naar Georgië werden teruggestuurd.

Het ontbreken van enige analyse door de wederpartij was kennelijk in strijd met het beginsel van het belang van het kind.

Hoewel het verzoek van de ouders niet geloofwaardig werd geacht, had de opposant de plicht om de door verzoekers aangevoerde redenen en de gevolgen van een dergelijke situatie voor hen in geval van terugkeer te onderzoeken.

Dat het verzoek van de ouders was geanalyseerd als betrekking hebbend op een volwassen persoon, waarvan de gevolgen in geval van terugkeer uiteraard heel anders waren.

Dat de wederpartij het onderhavige verzoek dus had moeten analyseren als een verzoek van kinderen, van wie er één 6 jaar oud was, die per definitie uiterst kwetsbaar zijn en die vrezen te worden onderworpen aan mishandeling in geval van terugkeer naar Georgië.

Dit is echter geenszins het geval.

Dat verzoekers het risico lopen te worden onderworpen aan geweld en onmenselijke behandeling als gevolg van represailles voor de problemen in verband met hun vader.

Dat zij als ruilmiddel zouden kunnen worden gebruikt.

Dat dergelijke risico's niet kunnen worden genomen.

Dat de in het verzoekschrift aan de orde gestelde problemen, hoewel zij verband houden met de vrees van hun ouders, verzoekers persoonlijk en rechtstreeks betreffen.

Dat de betrokken behandeling aan hen persoonlijk zou zijn voorbehouden, aangezien zij niet door de ouders maar door henzelf zou worden ondergaan.

Dat de angsten dus reëel zijn, eigen feiten vormen en de indiening van een afzonderlijk verzoekschrift rechtvaardigen.

Dat de wederpartij, door van meet af aan te concluderen dat de aangevoerde redenen niet geloofwaardig waren en dat hun verzoek derhalve niet-ontvankelijk was, hoewel er geen concrete analyse was gemaakt, de in het middel genoemde bepalingen en in het bijzonder artikel 3 EVRM heeft geschonden, gelet op de onmenselijke behandeling die verzoekers zouden ondergaan in geval van terugkeer.

Derhalve dient aan verzoekers de vluchtelingenstatus te worden verleend."

2.1.2. Op basis van hetgeen voorafgaat, vragen verzoekers de Raad om de bestreden beslissingen te hervormen en hen de vluchtelingenstatus, dan wel de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en in

uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissingen te vernietigen en het dossier naar het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het commissariaat-generaal) terug te sturen voor bijkomend onderzoek.

2.2. Stukken

Op 1 april 2025 maakt de verwerende partij, overeenkomstig artikel 39/76, § 2, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, aan de Raad een aanvullende nota over, waarbij zij door middel van een weblink de COI Focus “*Georgië Algemene Situatie*” van 12 februari 2025 bijbrengt.

2.3. Beoordeling van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissingen zijn gesteund en de kritiek van verzoekers daarop.

2.3.2. In de mate dat verzoekers aanvoeren dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, stelt de Raad vast dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze is beperkt tot het onderzoek naar de ontvankelijkheid van het beschermingsverzoek in het licht van artikel 57/6, § 3, 6°, van de Vreemdelingenwet en desgevallend de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.3.3. Wat betreft de verwijzing in het verzoekschrift naar het hoger belang van het kind, beaamt de Raad dat het hoger belang van het kind een doorslaggevende overweging vormt tijdens het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming van een minderjarige, zoals artikel 57/1, § 4, van de Vreemdelingenwet voorschrijft. Anderzijds mag niet worden vergeten dat het de commissaris-generaal, en ook de Raad, in het kader van het asielcontentieux, enkel toekomt inhoudelijk na te gaan of een vreemdeling voldoet aan de voorwaarden, bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, opdat hem of haar de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend. *In casu* komt hierbij nog de vereiste dat de commissaris-generaal, conform artikel 57/6, § 3, 6°, van de Vreemdelingenwet, eerst moet nagaan of hij de beschermingsverzoeken van de minderjarige verzoekers al dan niet ontvankelijk kan verklaren. De commissaris-generaal en de Raad zouden hun bevoegdheid te buiten gaan mochten zij een vreemdeling die niet voldoet aan de voorwaarden van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet of aan de ontvankelijkheidsvoorwaarde in artikel 57/6, § 3, 6°, van de Vreemdelingenwet toch als vluchteling erkennen of de subsidiaire beschermingsstatus toekennen. In het kader van een beschermingsverzoek, *quod in casu*, dient de afweging van het belang van de minderjarige vreemdeling dan ook enkel te worden beoordeeld binnen de definitie van vluchteling en de voorwaarden voor subsidiaire bescherming alsook binnen de ontvankelijkheidsvoorwaarde gesteld in artikel 57/6, § 3, 6°, van de Vreemdelingenwet. Het beginsel van het “*belang van het kind*” is in die zin in het specifieke kader van het zogenaamde asielcontentieux dan ook beperkt, zoals ook de Raad van State aanhaalde in zijn arrest nr. 223.630 van 29 mei 2013. Het recht van het kind om in aanmerking te komen voor internationale bescherming (samen met of onafhankelijk van zijn ouders), zoals ook vermeld in artikel 22 van het Kinderrechtenverdrag, vloeit niet voort uit het kind-zijn als dusdanig, maar een kind heeft, net als ieder ander, het recht om in aanmerking te komen als hij of zij voldoet aan de insluitingscriteria.

Verder wijst de Raad erop dat blijkt dat de commissaris-generaal rekening heeft gehouden met de minderjarigheid van verzoekers en in een aangepaste behandeling van hun verzoeken om internationale bescherming heeft voorzien (zie ook overweging 2.3.5.). Zo werd het persoonlijk onderhoud van verzoeker en eerste verzoekster afgenomen door een gespecialiseerde dossierbehandelaar, die binnen de diensten van het commissariaat-generaal een speciale opleiding kreeg om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen, en die daarbij de nodige zorgvuldigheid aan de dag heeft gelegd en werd het persoonlijk onderhoud van tweede verzoekster afgenomen door haar vader gelet op haar jonge leeftijd en gebrek aan voldoende onderscheidingsvermogen om dit zelf te doen. Tevens blijkt dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid erop gewezen heeft dat verzoekers minderjarig zijn en dat bijgevolg het Kinderrechtenverdrag op hen van toepassing is. De Raad is dan ook van oordeel dat de commissaris-generaal tijdens het onderzoek van de verzoeken om internationale bescherming van verzoekers wel degelijk rekening heeft gehouden met het hoger belang van het kind.

Wat betreft de beoordeling over de beschermingsverzoeken, in het kader van artikel 57/6, § 3, 6°, van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de motieven van de bestreden beslissingen dat de commissaris-generaal ook rekening heeft gehouden met de jonge leeftijd van verzoekers. Met de loutere verwijzing naar het belang van het kind, en dit – behoudens het gestelde van verzoekers dat het vermeende gebrek aan analyse door de verwerende partij van hun eigen situatie kennelijk in strijd is met het hoger belang van het kind (zie *infra*) – zonder concreet toe te lichten hoe en waar de commissaris-generaal dan geen rekening heeft gehouden met de belangen van de minderjarige verzoekers, maken verzoekers niet aannemelijk dat de commissaris-generaal binnen zijn wettelijke bevoegdheid geen rekening heeft gehouden met de belangen van het kind. Er wordt niet aannemelijk gemaakt dat de commissaris-generaal, door *in casu* te oordelen dat verzoekers geen eigen feiten aanhalen die een apart onderzoek rechtvaardigen, het hoger belang van het kind heeft miskend.

2.3.4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62, § 2, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissingen ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissingen worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekers deze motieven kennen en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpen. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voeren zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het eerste middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.5. Over de procedurele noden in de zin van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet

De Raad wijst in deze op de inhoud van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, waaruit blijkt dat indien verzoekers om internationale bescherming blijf geven van bijzondere procedurele noden, in de zin dat zij als gevolg van hun individuele omstandigheden beperkt zijn in hun mogelijkheden om de rechten te genieten waarop zij aanspraak kunnen maken en om te voldoen aan de verplichtingen die hen worden opgelegd (*Parl.St.*, Kamer, 2016-2017, DOC 54-2548/001, p. 54), zij passende steun kunnen genieten in de loop van de procedure.

In de bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoeker, wordt in dit verband op goede gronden het volgende overwogen:

“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Uit je dossier blijkt immers dat je minderjarig was toen je je verzoek om internationale bescherming deed, en op het moment van je gehoor op het CGVS. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van je verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd het persoonlijk onderhoud verricht door een Protection Officer die gespecialiseerd is in het horen van minderjarigen, in het bijzijn van je advocaat, die gedurende het volledige onderhoud aanwezig was en in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen. Ook werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat je rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan je verplichtingen.”

In de bestreden beslissing, genomen ten aanzien van eerste verzoekster, wordt in dit verband op goede gronden het volgende overwogen:

“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Uit je dossier blijkt immers dat je minderjarig was toen je je verzoek om internationale bescherming deed, en op het moment van je gehoor op het CGVS. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van je verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd het persoonlijk onderhoud verricht door een Protection Officer (PO) die gespecialiseerd is in het horen van minderjarigen, in het bijzijn van je advocaat, die gedurende het volledige onderhoud aanwezig was en in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen. Ook werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen

rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst. Verder verklaarde je bij de DVZ dat je liever wilde gehoord worden door een vrouw. Je vertelde dat je zelf een meisje bent en daarom liever met een meisje praat (Vragenlijst "bijzondere procedurele noden" DVZ, 16.10.2024 & Vragenlijst CGVS, vraag 6). Op het CGVS werd je echter geïnterviewd door een mannelijke PO. Bij aanvang van het persoonlijk onderhoud werd gevraagd of het voor jou oké was om het interview met de desbetreffende PO verder te zetten. Je antwoordde dat hij er vriendelijk uitzag en dat je er geen probleem mee had (CGVS, p. 2). Er werd jou meegedeeld dat je het mocht zeggen als er iets was of als je het gevoel had dat je niet alles kon vertellen (CGVS, p. 2). Doorheen het persoonlijk onderhoud maakte je echter geen gewag van eventuele problemen als gevolg van het feit dat je werd geïnterviewd door een mannelijke PO. Tijdens het interview werd jou gevraagd of het oké was om verder te gaan, waarop je positief antwoordde (CGVS, p. 5). Tot slot verklaarde je op het einde van het gehoor dat je alles had kunnen vertellen (CGVS, p. 8). Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat je rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan je verplichtingen."

In de bestreden beslissing, genomen ten aanzien van tweede verzoekster, wordt in dit verband op goede gronden het volgende overwogen:

"Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. In casu blijkt immers dat je ten tijde van het persoonlijk onderhoud slechts 6 jaar oud was, en als dusdanig zelf niet bij machte bent om verklaringen af te leggen of eventuele stukken aan te brengen in het kader van je verzoek. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werd er een persoonlijk onderhoud afgenomen met je vader J., G. (O.V. x.xxx.xxx, CG xx/xxxxx), die aldus in de mogelijkheid verkeerde om de nodige elementen ter ondersteuning van je verzoek kenbaar te maken, om opmerkingen te formuleren evenals stukken neer te leggen. Je advocaat was eveneens aanwezig. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat de nodige garanties geboden werden in het kader van onderhavig procedureverloop."

Verzoekers laten deze overwegingen, die pertinent en draagkrachtig zijn, volledig onverlet zodat ze bij gebrek aan enig dienstig en concreet verweer onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

2.3.6. Verzoekers, in het kader van onderhavig beroep wettelijk vertegenwoordigd door hun ouders, dienen beroep in tegen de beslissingen van de commissaris-generaal van 28 november 2024, getiteld *"niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige)"*, waarbij hun verzoeken om internationale bescherming niet-ontvankelijk worden verklaard in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissingen werden genomen, bepaalt het volgende:

"De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer :
(...)

6° de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen. In het andere geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarbij tot de ontvankelijkheid van het verzoek wordt besloten."

Luidens artikel 57/1, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet wordt *"Een vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming indient, (...) vermoed dit verzoek eveneens in te dienen namens de hem vergezellende minderjarige vreemdeling(en) over wie hij het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent (op grond van de wet die van toepassing is overeenkomstig artikel 35 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van Internationaal Privaatrecht). Dit vermoeden blijft bestaan tot op het moment dat er een definitieve beslissing met betrekking tot het verzoek om internationale bescherming wordt genomen, zelfs indien de hiervoor vermelde minderjarige vreemdeling intussen de meerderjarigheid heeft bereikt."*

De ouders van verzoekers dienden zelf verzoeken om internationale bescherming in en de commissaris-generaal besloot op 18 maart 2024 tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Het tegen deze beslissingen ingestelde beroep werd door de Raad verworpen bij arrest nr. 312 807 van 11 september 2024. Deze beslissingen en beoordeling zijn bijgevolg definitief.

De memorie van toelichting bij artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet stelt onder andere:

“De bepaling in paragraaf 3, 6° laat toe de procedure van de volgende verzoeken eveneens toe te passen op de minderjarige vreemdeling die geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat zijn eerdere verzoek om internationale bescherming namens hem werd ingediend door de persoon die over hem het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent. Het dient benadrukt te worden dat het criterium ruimer is dan alleen geen eigen feiten aanhalen. Het gaat om de afwezigheid van eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen.” (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001,108).

Aldus blijkt dat de loutere vaststelling dat een minderjarige verzoeker eigen feiten aanhaalt niet volstaat om het verzoek ontvankelijk te verklaren. Deze eigen feiten moeten bovendien van die aard zijn dat zij een apart verzoek rechtvaardigen.

2.3.7. Na grondige lezing van het dossier stelt de Raad vast dat de commissaris-generaal op goede gronden motiveert dat verzoekers geen eigen feiten aanhalen die een apart verzoek om internationale bescherming rechtvaardigen in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, *juncto* artikel 57/1, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet.

2.3.8. De Raad stelt, in navolging van de verwerende partij, vast dat uit de verklaringen die verzoeker en eerste verzoekster tijdens hun persoonlijke onderhoud aflegden, alsook uit de verklaringen die hun vader tijdens een persoonlijk onderhoud in naam van tweede verzoekster aflegde, (uitdrukkelijk en) ontegensprekelijk blijkt dat verzoekers hun eigen verzoeken om internationale bescherming hoofdzakelijk berusten op dezelfde gronden die hun ouders reeds aanhaalden ter staving van hun (eerste) verzoeken om internationale bescherming. In het persoonlijk onderhoud dat hun vader aflegde in naam van tweede verzoekster benadrukt hij ontegensprekelijk dat haar verzoek gebaseerd is op dezelfde redenen die hij en zijn vrouw aanhaalden in het kader van hun beschermingsverzoeken (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud tweede verzoekster, p. 5). Hetzelfde blijkt uit de verklaringen die verzoeker en eerste verzoekster aflegden tijdens hun respectievelijke persoonlijke onderhoud (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud verzoeker, p. 6-7 en notities persoonlijk onderhoud eerste verzoekster, p. 6-7).

Inzake de (eerste) beschermingsverzoeken van de ouders van verzoekers besloot de commissaris-generaal op 18 maart 2024 tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit omdat geen geloof kon worden gehecht aan de door hen aangehaalde problemen en zij daarnaast niet aantoonde dat zij niet konden rekenen op bescherming van de Georgische autoriteiten indien zij daadwerkelijk problemen hadden. De beoordeling van de (eerste) verzoeken om internationale bescherming van verzoekers' ouders werd afgesloten bij arrest van de Raad nr. 312 807 van 11 september 2024. In dat arrest werd geoordeeld dat verzoekers' ouders niet aannemelijk maakten dat zij geen beroep kunnen doen op de in Georgië beschikbare beschermingsmogelijkheden en dat een aantal aspecten van verzoekers' verklaringen weinig aannemelijk waren en dat er twijfels rijzen bij de geloofwaardigheid van een aantal aspecten van de door hen geschetste gang van zaken. Deze beoordeling is, bij ontstentenis van een ingediend cassatieberoep, definitief. De Raad stipt aan dat de huidige verzoeken om internationale bescherming van de kinderen en voorliggend beroep niet kunnen worden aangewend als (vorm van) beroep tegen de weigeringsbeslissingen die eerder in het kader van de (eerste) verzoeken van de ouders werden genomen, die vaststaand en definitief zijn en die ook ten aanzien van verzoekers gelden.

Waar verzoekers zich tijdens de administratieve procedure uitsluitend verlaten op dezelfde gronden die hun ouders aanhaalden ter staving van hun (eerste) beschermingsverzoeken – *i.e.* een vrees naar aanleiding van de problemen die hun vader kende nadat hij in januari 2023 per ongeluk een dronken man aanreed – door de verklaringen die hun ouders aflegden naar aanleiding van hun beschermingsverzoeken bij te treden, door verklaringen af te leggen die in het verlengde hiervan liggen en door te wijzen op hun persoonlijke (al dan niet kindspecifieke) problemen gelinkt aan dit relaas, brengen zij alvast geenszins eigen feiten aan, laat staan eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen. Verzoekers hekelen in het verzoekschrift dat hun verklaringen over de problemen van hun vader en vooral de persoonlijke problemen die zij kennen ten gevolge van deze problemen (moeilijkheden op school en moeten stoppen met voetbal wat verzoeker betreft, moeilijkheden op school en angst om ontvoerd te worden wat eerste verzoekster betreft en onderduiken bij de burens en problemen op school wat tweede verzoekster betreft) niet onderzocht zijn en er enkel verwezen wordt naar de ongeloofwaardigheid van de problemen van hun vader, zoals vastgesteld naar aanleiding van de beschermingsverzoeken van hun ouders. De Raad benadrukt dat de vermeende persoonlijke problemen van verzoekers ten gevolge van de problemen van hun ouders wel degelijk onderzocht werden, maar dat deze geen eigen feiten zijn die een apart verzoek in hun hoofde rechtvaardigen. Dit, in tegenstelling tot wat verzoekers in het verzoekschrift lijken voor te houden, niet alleen omdat in hoofde van hun ouders op definitieve wijze werd geoordeeld dat hun problemen niet geloofwaardig/aannemelijk zijn, doch ook daar op definitieve wijze werd besloten dat hun ouders niet aannemelijk maakten dat zij geen beroep zouden kunnen doen op de in Georgië voorziene bescherming. Verzoekers verduidelijken geenszins waarop zij zich baseren om te besluiten dat in deze niet mag worden verwezen naar de beoordeling van de verzoeken van hun ouders, die eveneens in hun hoofde werden ingediend, zij het de beoordeling inzake de

ongeloofwaardigheid/niet-aannemelijkheid van hun relaas of de beoordeling inzake het voorhanden zijn van nationale bescherming. Bovendien stipt de Raad aan dat er ook nog bijkomende redenen zijn, los van de beoordeling van de (eerste) beschermingsverzoeken van hun ouders, op basis waarvan tot de ongelooftwaardigheid/niet-aannemelijkheid van de problemen van hun vader en de daaraan gelinkte problemen in hun hoofde kan worden besloten. Zo wijst de Raad op volgende elementen die de commissaris-generaal met recht aanhaalt in de bestreden beslissingen, genomen ten aanzien van verzoeker en eerste verzoekster, en die eveneens van toepassing zijn voor tweede verzoekster, ten aanzien van wie de commissaris-generaal een beslissing nam waarin slechts een deel van deze elementen werd overgenomen, en die in het verzoekschrift geheel ongemoeid worden gelaten:

“Volledigheidshalve merkt het CGVS op dat jouw vader – die gehoord werd in het kader van het verzoek van jouw zus N. (O.V. x.xxx.xxx, CG xx/xxxxxx) – tegenstrijdige verklaringen aflegde. In het kader van het verzoek van jouw zus, verklaarde hij dat jullie belagers naar jullie huis kwamen, dat er ruzie ontstond, dat burens naar de politie belden en de politie uiteindelijk ter plaatse kwam (CGVS N., p. 4-5; 6) . In het kader van zijn eigen verzoek maakte hij echter noch bij de DVZ, noch op het CGVS en noch in het kader van zijn beroepsprocedure voor de Raad melding van het feit dat zijn belagers naar jullie huis kwamen. Bovendien verklaarde jouw vader – in het kader van zijn eigen verzoek – op het CGVS dat hijzelf bij de politie was langs geweest (CGVS xx/xxxxx J., G., p. 12). Na confrontatie verklaarde jouw vader dat hij zich niet herinnerde of hij het vertelde of niet. Hij verklaarde dat hij het normaal gezien wel moest vertellen (CGVS N., p. 6). Dit is geen afdoende verklaring. Er kan verwacht worden dat – zeker gezien de ernst van het incident en de verschillende momenten waarop jouw vader hiervan melding kon maken – hij het bezoek van jullie belagers en de komst van de politie zou vermelden in zijn eigen verzoek. Bijgevolg ondermijnt dit verder in sterke mate de geloofwaardigheid van zijn problemen. Bovendien is het bijzonder opmerkelijk dat jouw ouders op 27/09/2024 een tweede verzoek indienden en op 01/10/2024 – op het moment dat er in jouw hoofde een verzoek om internationale bescherming werd ingediend – afstand deden van hun asielaanvraag. Jouw vader verklaarde dat zij dit deden, omdat ze enkel dan in het opvangcentrum mochten blijven (CGVS N., p. 4). Indien de problemen die jouw vader ondervond op waarheid berusten, kan redelijkerwijze verwacht worden dat jouw ouders gelijktijdig met jou hun tweede verzoek om internationale bescherming indienden. Bovendien doet de handelwijze van jouw ouders vermoeden dat zij de mogelijkheid om hun minderjarige kinderen een persoonlijk verzoek om internationale bescherming te laten indienen, gebruiken ten einde hun recht op opvang, dan wel hun recht om op het Belgisch grondgebied te verblijven, te verlengen, alsook de regelgeving aangaande de behandeling van volgende verzoeken in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet te omzeilen.”

De loutere verwijzing van verzoekers in hun verzoekschrift naar de tijdens de administratieve procedure van hun beschermingsverzoeken afgelegde verklaringen, die – zo weze herhaald – betrekking hebben op de motieven die reeds door hun ouders werden aangehaald, kan aan al het voorgaande geen afbreuk doen.

2.3.9. In de bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoeker, oordeelt de commissaris-generaal verder terecht het volgende:

“Bijkomend verklaarde je ook nog dat je bij een terugkeer naar Georgië een klas lager zal moeten zitten, omdat je in het midden van 10e jaar bent vertrokken en bijgevolg het 10e jaar niet hebt afgerond (CGVS, p. 8-9). Dergelijke aanpassingsmoeilijkheden bij terugkeer houden echter geen direct verband met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming.”

Verzoekers laten deze overwegingen, die pertinent en draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier, volledig onverlet, zodat ze bij gebrek aan enig dienstig en concreet verweer, onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

2.3.10. Tot slot wijst de Raad op volgende overwegingen van de bestreden beslissing, genomen ten aanzien van eerste verzoekster:

“Bijkomend verklaarde je ook nog dat je bij een terugkeer naar Georgië een klas lager zal moeten zitten, omdat je in het midden van 8e jaar bent vertrokken en bijgevolg het 8e jaar niet hebt afgerond (CGVS, p. 6-7). Dergelijke aanpassingsmoeilijkheden bij terugkeer houden echter geen direct verband met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming.

Tot slot verklaarde je dat je graag in België wilt blijven omdat je Frans hebt geleerd, omdat je hier op school zit en omdat je hier graag studeert (CGVS, p. 7). Jouw nood aan internationale bescherming dient echter

beoordeeld te worden ten aanzien van het land waarvan je het staatsburgerschap bezit, in casu Georgië. Jouw verblijfssituatie in België is hiertoe niet dienstig, tenzij deze bij terugkeer naar Georgië in jouw hoofde aanleiding zou geven tot een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Je maakte echter niet aannemelijk hoe uw verblijfssituatie in België in jouw hoofde aanleiding zouden geven tot een intentionele bedreiging van jouw leven, vrijheid en/of fysieke integriteit bij terugkeer naar Georgië"

Ook deze pertinente, draagkrachtige en in het administratief dossier steun vindende overwegingen worden in het verzoekschrift volledig onverlet gelaten, zodat zij ook door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

2.3.11. Gelet op het geheel van wat voorafgaat, besluit de Raad dat verzoekers geen eigen feiten aanhalen die een apart verzoek voor hen rechtvaardigen. Derhalve heeft de commissaris-generaal met recht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van de verzoeken om internationale bescherming van verzoekers en dient het beroep te worden verworpen.

2.3.12. Aangezien artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet niet is geschonden, moet er geen inhoudelijk onderzoek worden gevoerd naar de materiële voorwaarden voor internationale bescherming, voorzien in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. De aangevoerde schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet is om deze reden niet dienstig.

2.3.13. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekers niet aannemelijk maken dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissingen is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

2.3.14. Waar verzoekers in uiterst ondergeschikte orde vragen om de bestreden beslissingen te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om beslissingen van de commissaris-generaal houdende niet-ontvankelijk verzoek te vernietigen om redenen, vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, tonen verzoekers echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissingen die door de Raad niet kan worden hersteld, noch tonen zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming in de voorliggende zaak zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig mei tweeduizend vijftientwintig door:

V. SERBRUYNS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

V. SERBRUYNS